

«Excelsior!», Άπαντα

Κρύο κρούσταλλο νερό τα ηλιοφρυμένα
χείλια θα ογράνει· ευγενικιά ανθρωπότη
θα τους φιλέψει πλούσιο φαγοπότι·
κορμιά απ' την πλήθια χάρη αλαφρημένα,

αγάλματα θεϊκά ζωντανεμένα,
θ' αγναντέψουν στη Νίμπρο εκεί την πρώτη
της λευτεριάς αστραφτερή λαμπότη,
τα στήθια θα χαρούν τα πονεμένα.

Και το περνούν οι βλάμηδες λεβέντες
τ' ατέλειωτο φαράγγι όλο χαλίκι
μονοσκοίνι, με γέλια και κουβέντες.

Μα έχουν ποδάρια και καρδιές τσελίκι·
μα τους θεριεύει ο πόθος του θανάτου
με τ' αγιασμένα δαφνοστέφανά του.